

V ékony j ég 17. fejezet

Ariana, kedd 19 december 2023 - 22:12:06

17.

november v ége

Úgy l átom, rajong ód akadt.

Stephen k öveti a pillant ásomat, és vigyorogva fordul vissza.

Ja, nagyon kin ézett mag ának. Nem zavar? n éz r ám k ív áncsian, amikor azonban megvonom a v államát, az arca csal ódott á v álik. Ha f élt ékeny é akart tenni, h át nem siker ült. K ét h ónapja sincs, hogy úg y d önt öttem, megpr ób álom vele, és napr ól napra jobban b ánom. Pedig Q l áthat óan boldog, az elej én legal ábbis az volt, de mintha fakulna a lelkesed ése, mert k éptelen vagyok felold ódni mellette. És bevallom, n éha kifejezetten gonosz vagyok vele, mint most is.

Kellene? Az viszont meglep, hogy m ég nem mozdult ál r á.

Tess ék? Mi ért tenn ém? k érdez vissza megr ök öny ödve.

L átszik rajta, hogy megb ánt ódott, de valahogy nem tud megatni.

Jaj, Stephen, ezt m ár megbesz élt ük. Nincsenek ill úzi óim afel Ql, hogy én lenn ék az egyetlen v álaszolom, mire keser qen fels óhajt. Nem, hi ába bizonygatja, nem tudok hinni neki. Most tal án, m íg tart az újdons ág var ázsa, kib írja, de hossz ú t ávon nem hinn ém. V égigassziszt áltam az elm ült tizenk ét év ét.

Matty &

És rem élem, te se v árod el teszem hozz á, mire d öbbenten hallgat el. Csal ódn ál.

Ezt majd otthon megbesz élj ük, j ó? k éri v ég ül halkan, szinte alig hallom meg a zen ét Ql, azt án felkel. Hozok m ég egy k ört.

Elgondolkodva b ámulok ut ána. Craig, aki eddig nagyon úg y tett, mintha v életlen ül sem hallana semmit, megsz ólal:

Mit m qvelsz, Matt?

Hm?

R émesen bunk ó vagy vele k özli, én meg nem tudok mit felelni. Nincs pof ám tagadni, mert igaza van. Mi ért csin álod?

Mit?

Nem b ízol benne.

Nem tudok v álaszolom Qszint én, és lehajtom a fejem, a s ör ös üvegen l év Q c ímk ét kapargatom zavaromban. Nem

merek beleszeretni, mert úgyis megcsal. Bár az sem biztos, hogy egy általán menne &

Ezt nem tudhatod! Vágja rá Craig, és az arcára van írva, hogy nem ért velem egyet, én pedig igyekszem rövidre zárni a témát, mert bár a barátom, ebbe nincs beleszólasa. Legutóbb hallgattam rá, és megbántam.

Dehogynem.

Hiszen rá sem néz másra! Gy Qzköd Craig. Igen, én is látom, ez azonban nem jelent semmit. Nem, amíg a félelmeim nem csak Stephenben gyökereznek. A szerelemtől ugyan úgy rettegek, mint a csalódástól. Lehet, hogy gyáva vagyok, de még élenken él bennem a legutóbbi eset &

Még nem unt rá.

Te hülye vagy, Matt!

Fogalmam sincs, hogyan magyarázhatnám el neki, amit érzek. Nem bírom elképzelni magam Stephennel, romantikus kapcsolatban legalábbis. P máshogy a részem & és idovel Q is rá fog dőbbeni arra, hogy félre érti a saját érzéseit.

Tudom, hogy nem fog mák ödni jelentem ki, Craig pedig összevonja a szemöldökét. Aztán felsóhajt, és kiböki:

Hát nem is rajta múlik.

Meglepődöm, de nincs érkezésem válaszolni, mert Stephen visszaér. Mindenesetre elgondolkodom Craig szavain, mert érzem, hogy van bennük igazság. Túl sok ahhoz, hogy a szöveget alásöpörjem &

Még akkor is ezen rágódom, amikor hazaérünk, de Stephen nekem esik, féktelenül és szenvedéllyel, és rövid időre elfeledkezem az összes kétségemről. Aztán mégis visszakapcsol az agyam, útját állom a vágyainak.

Nem.

Matty &

A combomnak támasztja a fejét, onnan néz fel rám, de megrázom a fejem, mire csodottan kúszik fel hozzám.

Miért nem?

Másfél órája nem hagyom, hogy megdugjon. Eleinte jól viselte, de egy hete minden alkalmat megragad, hogy próbálkozzon. Aztán végül koppan, majd beadja a derekát.

Mert nem akarom felelem. Magamhoz rántom, a csókom ér Qs és követel Qz Q, egy pillanatra azt hiszem, enged nekem, aztán ellök, és felül mellettem.

Mire megy ki a játék? Kérdezi mérgesen. Mintha mindent megtennél, hogy kiábrándíts magadból.

Mondtam, hogy nem fog menni. El Qre sz óltam.

Menj a francba!

Felugrik, és úgy, ahogy van, egy sz ál semmiben kiviharzik a szob áb ól. S óhajtvá b ámulom a plafont, k özben intenz íven ut álom magam. A l ényegre tapintott, val óban ezzel pr ób álkozzom, b ár eddig nem tudatosult bennem sem.

Ut ánamegyek, de m ár az ajt óban megcsap a cigarettaszag. Elfintorodom. Tiszt ában van azzal, hogy ut álom, m égis egyre t öbbet kapom doh ányz áson, és h ülye lenn ék figyelmen k ív ül hagyni, hogy ez val ósz ín qleg az én hib ám.

Te tudod a legjobban, mennyire Qrj ít Q, amit m qvelsz sz ólal meg, amint a konyh ába érek.

Nem ezt v ártad? v ágok vissza, mire d üh ösen villan r ám a szeme. Pedig ismerted az ig ényeimet, és bev állaltad.

Mit akarsz el érne?

Hogy r áj öjj, nem r ám v ágysz.

R ád v ágyom.

H át ilyen velem felelem hanyagul. Frusztr ált s óhajjal f újja ki a f üst öt, azt án újra r ám n éz, egyenesen a szemembe.

Teszteled a hat áraimat? Meddig b írom, an élk ül, hogy f élrel épn ék? Megvonom a v államat. Újabb telital álat. Amikor azt mondtam, pr ób áljuk meg, komolyan gondoltam. Nem akarok m ást, t éged akarlak.

Elnyomja a cigarett át, újabbat gy újt, én meg elh úzom a sz ámat, azt án ink ább visszamegyek a h ál óba. N éh ány perc eltelik, mire ut ánam j ön, le ül mell ém az ágyra.

Mi ért akarsz ennyire elkeseredetten ell ökni? Vagy ez a bossz úd, ami ért én sem voltam t úl tisztess éges? Ha kib írom, akkor legal ább adsz egy igazi es élyt, vagy sz ívatsz, és eszedben sincs?

Nem fordulok fel é, nem tudn ám állni a tekintet ét. Igaza van, nagyon cs únya, amit csin álok, mert sz ánd ékosan b ántom. Pedig sz ám ít nekem, egyszer qen csak évek óta a legjobb bar átom, nem tudom kih úzni Q t ebb Q l a skatuly áb ól. A szex megy vele, az érzelmeket nem tudom átcser élni.

Nem ki ábr ánd ítani fogsz, hanem meggy ql ölteted magad.

T ényleg ezt akarod?

Nemet intek. Ez v égk épp t ávol áll t Qlem, hiszen pont ett Q l f élek.

Hogy elvesz ítj ük egym ást &

Annyit k érek, hogy pr ób álj meg velem lenni. Engedd el magad, ne bonyol ítsd t úl, ne állj ellent. Csak egy picit tedd oda magad, ez annyira nagy k ér és?

F áj a k éts égbees ése. Ut álok belegondolni, hogy mindez az én

hibám, miattam van padlón, én meg újra és újra mélyebbre
taszítom.

Nem az.

Másokkal simán tettél egy kis érletet egy Qzköd
fáradhatatlanul. Én sem várok el tőbbet. Ha így sem működik,
be fogom látni, így érem.

Jó.

Elmosolyodik, az ajkát az enyémhez érinti, de kitérek előle.

Cigiszagod van.

Viseld el! válasszolja. Az ujjai a tarkómat masszírozzák, de
ahogy szenvedélyesebbé válik a csók, megindulnak lefelé a
testemen. Egyetlen pillanatig hezitálok, aztán háttradőlök, és rántom
magammal Qt is. A keze a combjaim között furakszik, én pedig
felhúzódom a térdem, hogy értse, megadtam magam neki. Érezhet Qen
bevadul, egy másodpercre sem szakad el a számtól, kicsit talán túl
gyorsan is talál utat a testembe, de nem szólok rá. Zihálva távolodik el,
keresni kezd, aztán már újra felettem van, és hangosan felnyög,
amikor végre belülém hatol. Figyelem az arcán az élvezetet, és nem
értem, hogyan tagadhattam meg tőle. Vad csókba rántom, nem
érdekel, hogy ez így kényelmetlen, nem engedem el, amíg ér Qvel ki
nem szakad az ölelésemből, hogy levegő utána kapjon.

Nem fogom sokáig bírni.

Nézi, ahogy a férfiaságom körül fonom az ujjaimat, onnantól
megveszik. Önkezelésben mozdul újra és újra, amikor pedig elszáll,
repülök én is vele &

Szóval hogy vagy?

Három hete nem találkoztunk, mert megint elveszttem a munkában. Azon
is meglepődtem, hogy egyáltalán el tudtak rángatni bulizni.

Jól felelem, de nem úgy tényleg, mintha Craig hinne nekem, a
tekintete legalábbis erről árulkodik. Nekifutok újra. Tényleg jól,
csak fáradtan. Két hete láttam őt majdnem vakulásig dolgozom
s óhajtom.

És a munkán kívül minden rendben?

Én hüllye azt hittem, rá vagy kíváncsi csóválom meg a
fejem, de az ért elmosolyodom. Tudom én, hogy Stephenre céloz, csak
húztam kicsit az agyát.

Kijöttök?

Jól megvagyunk, azt hiszem.

Ezt örömmel hallom. Teljesen olyan, mintha kicserélték volna.

Ezt ennyib Ql meg állap ítod? vonom fel a szem öld ök ömet, mire felr öh ög. T íz perce érkezett ünk, szinte csak k ösz öntek, nem hinn ém, hogy ebb Ql b ármilyen k övetkeztet ést le lehet vonni. Nem folytatjuk a t ém át, mert Stephen megjelenik, le ül mell ém, a keze a derekamra siklik, k önnyed pusztit ad a nyakamra.

Komolyan úgy érzem, m qk ödhet. Igazuk volt abban, hogy ennek legink ább én álltam az újt ában, és nem Stephen. Kicsit zavar is n éha, hogy t öbbet alkalmazkodik, mint én. Mindennel kapcsolatban rugalmasabb n álam, a programoktól kezdve az ágyon át a legkisebb dolgokig.

Valahogy sosem gondoltam volna, hogy ilyen lehet vele. Nem tudtam elképzelni Qt komoly kapcsolatban, velem meg f Qk épp nem. Az én szememben Q mindig valamiféle f ékezhetségtelen macsósnak t qnt, ehhez képest nagyon más. Ezt egyszer q barátként nem láttam át, de még akkor sem mutatta igazán, amikor hetekig az ágyára jártam. Azzal, hogy szerelmet vallott, mintha megnyitott volna egy olyan ajtó számonra, ami annyira érte teljesen be volt falazva, hogy láthatatlanná vált.

Hazamenjünk? k érdezi egy órányúlva, mert valóságn qleg látja rajtam, hogy lassan ülve elalszom. Pedig jó a hangulat, csak mostanában alig pihentem, és ezt Q tudja a legjobban.

Nem baj?

Dehogyan.

Alig várom, hogy bemászjak az ágyamba, de amint Stephen mellém bújik, a nyakamat kezdi csókolni, én meg felmordulok.

Tényleg hulla vagyok &

A kezét a combom közére csúsztatja, és bármennyire fáradtnak is érzem magam, szinte rögtön pezsegni kezd a vérem. Arrébb fordítom a fejem, hogy jobban hozzáérjen a nyakamhoz. Nem sokáig időközéig, a hátamra gördít, és lejjebb mászik.

Mit tervezel?

Minek látszik? néz fel vigyorogva. Leszoplak.

Nincs ellenvetésem. Behunyom a szememet, élvezem a ténylegesét, és pár perc kell csupán, hogy elszűljek. Stephen mellém fekszik, mire sóhajtva fordulok felé. Beéri csókokkal és kézimunkával, pedig érezhetem a másra való ágyik.

Hiányzol &

Az elmúlt napokban nagyon kevés időt töltöttünk egymással, talán a múlt héte elején voltunk együtt utoljára, úgyhogy megértem az érzéseit. Viszont túl fáradt vagyok tőbbhöz, az is komoly erőfeszítés, hogy felkeljek kezét mosni, és alig bírom megvárni, míg visszamászik az ágyba. Rögtön hozzám simul,

szorosan ölel.

Hihetetlen, mennyire bújós. Jól, ez már barátként is feltűnt, de az ért az más volt. A kifelé mutatott maradék álcáját is ledobta el Qttem, és én félékettől a védtelenségégtől &

Idén megint csupasz fát akarsz?

Stephen felkapja a fejét, aztán elvigyorodik, felpattan a kanapéról, és egyenesen felém tart. Nem tudom mire venni a reakcióját, de gyorsan megtudom, mi jár a fejében.

Idén téged akarlak csupaszon.

Felröhögök, bár hamar nyögésbe fullad a nevetésem. Stephen csókja forró és heves, és mire észbe kapok, már teljesen semmi ruha nincs rajtam. Egy méterrel távolodik, elégedetten végigmér.

Na, pont így.

Mi van? Kérdezem értetlenül, aztán leesik a poén. Ha most így itt mersz hagyni, kinyírlak!

És mi van azzal, hogy fát akarsz állítani? Incselkedik Stephen, amikor ismét közelebb álantom magamhoz.

Állíts mást!

Az már megvolt vágja rá, de mielőtt visszaszólhatnék, ismét a számra tapad. A kanapéhoz terel, ledönt rá, aztán fölém mászik, a tekintete megtalálja az enyémet.

Mindig arra vágytam, hogy valaki így nézzen rám. Minden pillantása ilyen, tombol benne a szerelem, és nem értem, miért nem lobbantja be az érzelmeket bennem is.

Mi az?

Nem felelek, inkább átölelem a nyakát, magamra húzom.

Szeretlek, suttogja a nyakamra, és kinyomja magát felettem, hogy újra a szemembe nézhessen, de kerülöm a tekintetét. Tudom, hogy csalódott, amiért választ nem adok, de a vallomásomért, de képtelen vagyok viszonzni. Jól vele, miközben a kapcsolatot, csak épp a szívemet nem adtam neki. Nem megy &

Feljebb tornázom magam, miközben a nadrág gombjával veszekedem, és elrángatom az útból az anyagot. A hasát nyalogatom és harapdálom, a kezemmel miközben feljebb tologatom a pólóját. Érti a célzást, ledobja máról a felsőt, aztán felkel, lerángja máról a nadrágot is. Elégedetten nyögök fel, ahogy újra rám néz & Csak egy kicsit szakad el tőlem ismét, és a dohányzóasztal apró fiókját húzza ki, nekem azonban óhatatlanul eszembe jut, hányan feküdtek már itt elöttöm. Elvégre pontosan tudom, miért preferálja a

b Qrkanap ét &

R áncolod a homlokod torpan meg, amikor visszafordul.

Elhessegetem magamtól az ide nem illő Q gondolatokat, és rámosolygok.

Lassú vagy cukkolom.

Azt meglátjuk.

Valóban nagyon gyorsan veszi el az eszemet. Fogalmam sincs, az ért ért ennyire hozzám, mert ismer, vagy az ért, mert annyi pasival volt már dolga, de ez nem sokáig érdekel. Teljesen kirántja alólam a talajt, percek kellene, még egy általánossá válna a testembe. Néhánytényleg tudni akarom, hogyan csinálja &

Idén vagy kitalálok, milyen színt akarsz, vagy marad az ezüst-kék színe, mert továbbra is lehunyom szemmel. Stephen felnevet, és visszahajol hozzám, a csókja még mindig éget.

Legyen az, amit te szeretnél választani. Fekszem a hátamon, koncentrálok a lélegzésre, és próbálok minden zavarót elűzni. A tudatom mélyére. Ez az ára annak, hogy vele tudok lenni, hogy nem gondolkodom, nem próbálok elemezni magunkat, vagy ha beleis kezdek, gyorsan befejezem. Nem, minden csak úgy folyik, mint az &

Arany.

Hm?

Közben meg hamis &

Arany színűt akarsz? Kérdezi Stephen meglepve. Hiszen utálsz.

Újabban inkább érletem Q hangulatomban vagyok felelem. Stephen aggódó arcot vág, és ebből tudom, hogy ha nem terelem el, ki fogja találni, min jár az agyam. Vagy legalábbis részben. Te unod az ezüstöt meg a kéket, én viszont még egyszer nem bámulok vissza.

A szemem sem rebben. Tudom abból, ahogy rám néz, és elhiszi, hogy csak a karácsonyi áról beszélt. Megcsóválja a fejét, majd lemosa a kávészagot. Engedem, hogy a víz lemossa a kávészagot. Nem akarok rájuk tudomást venni, akkor talán egy idő után többé nem léteznek majd &

Hagyom, hogy hozzám bújjon a kanapén, figyelem, ahogy a filmet bámulja, pattogatott kukoricát eszik, és tényleg nem értem, mi ért nem bírok úgy nézni rá, ahogy Q rám. Pedig próbálok.

Megragadok minden egyes pillanatot, hogy megtaláljam benne azt, akit kerestem, de hiába &

Előző

Következő